

BEDACȚIA
Arad, strada Aulich Nr. 1
ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
pe 10 cor.; pe 1/4 de an
10 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Pentru România și
Serbia pe an:
— 4 coroane.
Pentru România și
Serbia pe an:
— 40 franci.
Manuscrisuri nu se napotăz

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:
de un și garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

Regnum unius linguae... imbecille.

(4) Aniversarea a 900 a dela în-
creștinarea maghiarilor, care însem-
nează totodată întemeierea regatului
Ungariei, s'a sărbătorit în zilele ace-
stea de compatrioții nostri maghiari.

Intregă presa lor s'a ocupat de
această serbare, glorificând memoria
întemeietorilor satului, care prin în-
creștinare a asigurat existența nea-
mului său, i-a asigurat o patrie și
a deschis drumul spre cultură.

A eșit însă în evidență, cu acest
prilegiu cât de mult s'au abatut dela
calea croită de Sf. Ștefan cel-ce cu
900 de ani în urma lui represintă în-
teresele țării noastre.

S'a observat chiar în sinul po-
porului maghiar, o blazare, o indife-
rență față de aceste serbări; ear
explicarea acestei stări sufletești o
vom găsi, în jidovirea sentimentului
public.

O formală ceartă, și învinuire
reciproce găsim în presa maghiară.

Independenții acuză pe catolici,
partidul poporal, că s'a servit de a-
ceste serbări pentru a face propa-
gandă politică; catolicii învinovătesc
pe celelalte partide și confesiuni ma-
ghiare, că nu s'au alăturat la serbă-
rile conduse de ei, ca reprezentanți
ai religiunii dominante din Ungaria;
ear guvernamentalii și catolicii s'au
înțepat reciproc în discursurile rostite
cu ocaziunea serbărilor.

Toate acestea însă nu ne leagă
atențiunea, și le amintim numai în
treacăt, ca lucruri urite, și dovezi de
decadență.

Nu putem însă, să nu ne oprim
cu gândul la timpul îndepărtat de
acum 900 de ani, ca să vedem ce
ne pregătea nouă Românilor din acea-
stă țară întâiul rege al Ungariei, și
să putem să facem o comparație cu situa-
ția ce ne-a creat constituționalismul
maghiar modern.

„Regnum unius linguae uniusque
moris imbecille”, sunt cuvintele înțelepte
pe cari le adresează pentru învăță-
tura fiului și urmașului său la tron,
Sfântul Ștefan.

Cât de bine înțelegea întâiul rege
al Ungariei rostul întocmirii, și prin-
cipiul, pe care se poate clădi un stat
stabil și puternic, pe ruinele vechel
Dacie!

Și atunci, ca și acum, Ungaria
era un stat poliglot, ear multimea
de neamuri ce s'au înșirat sub scep-
trul său, prin varietatea lor numai
puteau să se grupeze cu iubire

și alipire în jurul stăpânirii, dacă
aceea, cu o părintească bunătate și în-
țelepciune multumeste aspirațiile
tuturora pentru-ca astfel să-și câștige
puterea din înfrățirea celor multumiți
de oblăduirea sa.

Utopia șovinistă, creațiune a
grandomaniei maghiare moderne, cât
de departe este de aceste clare concep-
țiuni ale regelui Ungariei de acum
900 de ani!

Sfântul Ștefan a înțeles, că re-
gatului său îi va da splendoarea
buketului compus din varietatea de
„limbi” și „moravuri”, a căror armo-
nisare în jurul sceptrului, este cea
mai frumoasă datorie a unui suve-
ran.

„Imbecilă” ar fi o altă întocmire
un alt principiu, pe care să se base-
ze un regat ungar, ar fi netrebnic.

De astfel de principii era cor-
dusă suveranitatea în Ungaria acum
nouă sute de ani.

Astăzi?

Suntem în era constituționalismu-
lui.

Constituționalismul maghiar însă,
vrea să înlătore din politica de stat prin-
cipiul fundamental rostit de primul său
rege, acel principiu tocmai, care l'a
în vrednicit mai virtuos pe
Sfântul Ștefan să fie numit de înte-
meietorul statului Ungaria.

Dar'!...

Poate și pentru acest motiv gu-
vernul actual n'a luat parte în mod
oficial la serbările dela Strigon?

Alegerea dela Topolca, care s'a ter-
minat cu reușita candidatului guvernamen-
tal, nu a încetat de a fi o chestie de ex-
ploatat în presa maghiară. Partidul popo-
ral, al cărui candidat a căzut, nu pare des-
curajiat de această cadere, care se dato-
rește ingerințelor culpabile ale regimului
„legii dreptului și dreptății”.

Grupările apponyistă, bânffyistă și ko-
ssuthistă, și presa semi-oficioasă, — fiecare
și revindecă această biruință, ca a sa. În-
cât însuși noul deputat Hertelendy Ferencz,
la urmă nu va ști din care grupare face
parte. Fapt e, că reușita lui se datorește
în mare parte împrejurării că toate acele gru-
pări politice din Topolca i-au dat votul,
pentru a combate pe poporal.

Romanicæ res este titlul unei broșure
anonime spăroște de curând în Viena. Bro-
șura este un simplu pamflet ovreesc, prin
care din nou se insultă România, ca o țară
sâlbatică și netolerantă.

Se perorează în acel pamflet — după
cum aflăm dintr'un anunț al ziarului „Ma-
gyar Hirlop” — despre oprirea ovreilor
dela instrucție, despre goană în justiție și
cruzime în administrație, față cu ei.

Na mai încetează această lepră infectă
cu însinuirile-mi mizelești!

Din gugumănilor lui Banffy.
Sub titlul: „Banii Ligei culturale ro-
mâne la universitatea din Budapesta”,
Magyar Szó” aduce următoarea știre:
„Avem informații pozitive că cu toată
privigherea neadormită (?) alui Colo-
man Széll, Liga culturală trimite re-
gulat incoace subvenția anuală votată
pentru Astra”.

Ear această „subvenție” care se
trimite de „Liga culturală” pentru
„Astra”, — după-cum o spune și „Ma-
gyar Szó” este o bursă—stipendiu (nu
subvenție !) dela societatea „Transil-
vania” (nu dela Lige!), pentru un
student în medicină, —care nu se nu-
mește „Astra”!

Dar pandurul îi dă înainte cu
„tradăriile”, ce-i pasă lui de starea
lucrurilor; ear de logică, nici că a
auzit vre-odată!

Din România.

Meetingul de protestare.

Duminecă dela ora 1 d. a. populația
capitalei, provocată de manifestele comite-
tului studentesc, se îndreaptă către grădina
Cismigiu. Frumosul parc al Bucur-
știlor se simte par'că mândru că poate adăposti sub
crengile arborilor săi pe aceia, cari se adu-
nau ca să protesteze contra scelerăților ce
au întreprins vânzătoare de Români pe pământ
românesc.

Cete-cete de bărbați, femei și copii
sosesc neconținut în Cismigiu.

Vin studenții, vin meseriașii, vin ma-
gistrații, vin toți să mărească numărul pro-
testatarilor.

Estă steagul Ligei culturale învâlit cu
crep negru, alături cu steagul studenților și
al societății macedo-române. După venirea
lor apar steagurile meseriașilor români, școlii
de construcție, măcelarilor, plâpomarilor,
cârțașilor, dulgherilor, tâmplarilor, pavatorilor,
vinzătorilor de ziare, zidarilor, Albanziilor
și funcționarilor comerciali.

Sub cutele acestor steaguri se adăpos-
tiau mii de persoane.

Procesiunea pornește spre hotelul Da-
cia, unde se ține intrunirea.

Sala e literalmente plină. Logile și
scena gem de mulțime.

Un cor de studenți întonează „De-
teapă-te Române!”

Sosesc în sală dl Eliaș, soorul nefe-
ricitului Mihăileanu. Bătând e ridicat de
mulțime pe scenă.

Dl Eliaș salută tinerimea universitară,
care a ținut să protesteze contra asasinilor
lui Mihăileanu. (Dl Eliaș plânge). Mulți din
actualii manifestanți au fost elevii lui Mi-
hăileanu. Ei vin azi să-și arate dragostea
pentru fostul lor profesor.

Dl Eliaș regretă, că Mihăileanu nu se
poate deștepta din somnul morții, ca să
vadă, cum tinerimea și cetățenii capitalei
protestează contra asasinilor lui.

Vorbesc studenții: C. Brăescu, V. Ar-
teni; avocatul T. Policrat, d-șoara O. Io-
nescu, A. Eliescu, deputat, Bălăcescu, sculp-
tor.

D. V. Arteni, citește o adresă a colo-
niilor albaneze din capitală, care protestează
contra crimelor bulgare și se asociază la
luptă cu Macedonenii contra asasinilor din
Baleani.

D. Eliaș, președinte, dă citire unei
telegramme venită dela Iași, prin care stu-
denții universitari de acolo se asociază la
protestul studenților și cetățenilor din Ca-
pitală.

Mai citește telegrammele venite din
Constanța, Reșorit-de-Vede, Ploiești, Sli-
na etc.

Dl Eliaș dă apoi citire unei motiuni
prin care se înfieriază atitudinea Bulgarilor,
se aprobă conduita guvernului român, se de-
nunță Europei sălbateci, cari au turburat li-
niștea României și se învâță presa ca să des-
chidă o listă de subscripție pentru ridicarea
unui monument lui Mihăileanu.

Intrunirea din sală se termină la orele
5 și 15 m.

Cetățenii și studenții, cari n'au putut
pătrunde în sala Dacia, au ocupat pe de-a
întregul grădina și acoperișul săleii, au ri-
dicat cortina scenei din grădină și au des-
chis o altă intrunire.

După terminarea intrunirilor cortegiul
și-a îndreptat mersul spre Palatul regal. În
calea Victoriei noul cete s'au adăugat la
cortegiul.

Ajunși în fața palatului, mulțimea is-
bucnește în urale, descoperindu-se, ear mu-
sica întonează imnul Trăiască Regele.

După aceea se face liniște adâncă,
ear dl Take Policrat, urcat într'o trăsură,
aduce elogiul Suveranului, care a știut să ție
nepătat stindardul României.

Mulțimea izbucnește în aplauze, ear
musica întonează din nou imnul regal.

Dl Take Laurin, secretarul general
al ministerului de instrucție, privește cu-
prins de admirație manifestația ce se face
Capului Statului.

Dela Palat, manifestanții merg la se-
diul Ligei culturale din Str. Nouă, unde stu-
dentul Brăescu multumeste publicului pen-
tru concursul ce-a dat studenților, ca să
organizeze grandioasa manifestație.

Se mai fac manifestații la ministerul
de război, la primul procuror, și familiile
lui Mihăileanu.

După manifestație, comitetul studen-
tesc a trimis o telegramă M. S. Regelui la
Sinaia, prin care l'arată, că cei 40.000 de
Români, cari l'au aclamat la Palat, îl salută
și îi arată devotamentul lor cel mai nestră-
mutat încredințându-i viața lor pentru apă-
rarea țării!

Dl Louis Basset, secretarul intim al
M. S. Regelui a asistat la întreaga ma-
nifestație și a luat note de discursurile
ținute, spre a le transmite Suveranului la
Sinaia.

Comitetul studentesc, care a organizat
meetingul, va pleca la Brăila, ca să organi-
zeze și acolo un meeting de protestare con-
tra mișelilor bulgarești.

Acel meeting se va ține Joi sau Vi-
neri și la el vor participa și reprezentanții
presei din Capitală.

Din Macedonia.

Biserica românească din Crușova.

Un fruntaș român din Crușova a-
dresază ziarului „Timpul” din Bucu-
rești următorul apel:

Pofoarele mai luminate și civilizate
prin cultura lor intelectuală și națională
propășind cu pași gigantici în toate ramu-
rile activității, au putut ajunge în mod sur-
prinzător și miraculos la culmea prosperărei
morale și materiale.

Și noi, ca Români din pitorescul orașel
Crușova, cu această impulsie dorind a
adopta și aplica în cultura noastră, pe cât
ni-au permis limitele posibilității, modelul
exemplar și practic al acestor pofoare, am
început de vreo 2—3 decenii a ne lăpăda
de limba greacă, care ne turmentă și ne
ținea în abisul întunerecului și al ignoran-
ței, și a o înlocui în școlile noastre prin
dulcea și armonioasă noastră limbă româ-
nească.

Această dreptă și logică încercare,
după imitația sus-ziselor pofoare, ca con-
secință ni-a produs în scurt timp și efectul
ei natural. Copiii Românilor Crușoveni, in-

struindu-se în limba lor maternă, mare parte dintr'înși, grație generoșilor și bine-făcătorilor noștri, s'au înzestrat cu adevăratul și neperitorul tesaur al instrucțiunii și al bune creșteri. Ei au ajuns a trage avantajul imense, distingându-se și ocupând astăzi ranguri eminente și demne de orice laudă în societate, ca medici, profesori de diferite specialități, адвоци, comercianți meseriași și călți-va funcționari.

Deci, acești fi ai patriei fac onoare întregului neam românesc.

Acest fapt a fost așa de eficace, în cât ca un balsam vindecător a reînălțat în inima unel marți pătri din frații noștri rădăciții sentimentul național, salvându-l din letargia și ruginita ideii grecești, în care vegetau până acum.

Școlile române din Crușova au progresat în mod foarte satisfăcător, și pe lângă cursul primar s'au adăugat acesta și clase comerciale, însă din cauza sporirei succesive a elevilor, localurile școlilor au devenit neîncăpătoare.

Spre a completa opera noastră proclamată, cum ziserăm mai sus, și spre a ridica prestigiul numelui de Român ce purtăm, simțiam că ne lipsește încă un lucru de primă și absolută necesitate.

Aceasta era dorința arzătoare de a avea alături de școală — ca un popor bine format și privilegiat de către autoritățile imperiale locale — și o Biserică românească, în care să ne facem serviciul divin și să înălțăm vocea rugăciunilor noastre către Dumnezeu în viul și înțelesul graiului românesc.

Pentru realizarea acestui scop sacru, am întrebuit, fără a cruța nimic, toate mijloacele noastre morale și materiale, de care dispuneam și am reușit în virtutea unui firman acordat de glorioșul și marimozul nostru Sultan Abdul Hamit Han, a pune cu călți-va ani înainte fundamentul unicei biserici românești la Crușova.

Acest frumos și sfânt locaș, care va fi de o mândrie națională pentru toți Românii și toate Românele, continuă de a se construi anul acesta, dar mijloacele pecuniare, de care dispune actualmente comunitatea română de aici, nefiind suficiente pentru completarea lui terminare — bazați pe sentimentele domniei-voastre naționale, creștinești și patriotice — luăm curajul de a vă ruga respectuos, domnule director, ca să bine-voiți a ne da bine-voitorul și generosul dumneavoastră concurs, apelând pe calea publicității și a presei române la inimile caritabile, generoase și iubitoare de neam al Românilor și ale nobililor Români de pretutindeni, spre a ne veni întru ajutor cu obolul lor, precum n'au încetat și n'ați încetat în numele românismului și al naționalității noastre de a susține totdeauna prin fapte, grai și purgă instituțiile noastre de cultură națională.

Hramul susmenționat al bisericii este „Nașterea Sântului Ioan Botezătorul” și ajutorul dat acestui sanctuar românesc nu este pierdut, fiind la Dumnezeu ca un împrumut, car numele aceluia, care contribuie la ridicarea casei lui Dumnezeu, unde se face și se aude serviciul divin în limba româ-

nească, vor fi etern amintite atât de memoria actuală, cât și de cea viitoare
N. P. Chiuprului.

Din străinătate.

Lambsdorf la ministerul de externe al Rusiei.

Presa rusească se exprimă în următoarele favorabile asupra numelui conful Lambsdorf ca garant al ministerului externe al Rusiei.

„Novosti” spune că, precum ministul Giers a evitat un război din cauza Bușarieni, principala Lobanof și a scopurilor mele de glorie prin prepararea Inteligienței ruso-austriace din 1897 în privința Penului Balcanice, contele Muraviev și-a luat numele de conferință pentru pace dela Haia; de asemenea și Lambsdorf va conduce politica externă a Rusiei în spiritul celei mai sincere iubiri de pace și va ajuta la aruncarea crizei chineze spre mulțumirea tuturor amicilor de pace din Europa.

De asemenea și „Moscovskija Vjestnik” laudă înțelepciunea și marea experiență a lui Lambsdorf și spune că, deși războiul impus Rusiei de către China nu permite momentan de a se continua politica de pace, care e ținta politicii rusești, totuși contele Lambsdorf va reuși încurcând a aplana criza din China, spre a îndruma și a crede a pătrunzi politica Rusiei, ajutată de încrederea tuturor puterilor.

Războiul din China.

Pekingul în flacări.

Ochii lumii sunt azi atinși asupra capitalei uriașului imperiu „al cerului”, unde lupte mari se petrec între Chinezii și trupele aliate. Știrile mai noue spun, că două părți ale orașului sunt în flăcări și acum o luptă inversunată curge pentru a treia parte din oraș, care este ultima poziție a Chinezilor și în care se crede a fi încă și viciana împărăteasă, oprită fiind în fugă de un om intim al său.

Eată știrile, cari vestesc aceste evenimente:

Cu data 20 August n. se telegrafează din Berlin, că agenția „Wolf” i se raportează cu data 19 l. c. n. din partea consulului german din Cifu:

Trupele puterilor străine bombardează Pekingul strașnic întărit. Se presupune, că și împărăteasa văduvă se află încă în Peking.

Cu aceeași dată se depeșează la Londra tot din Cifu, dar din sorginte japoneză:

O mare parte a orașului Peking se află în flăcări. Lupte inversunate se petrec pe strade. Prințul Jung a împiedecat pe împărăteasa regentă să fugă din capitală. Trupele aliate au impresurat și bombardează centrul orașului, unde Chinezii manifestă rezistență desperată

Același lucru i-se raportează și agenției „Stefani”, din Taku peste Cifu, cu data 18 l. c. n., mai adăugând, că un batalion de soldați marinari itaheni a debarcat la Taku și a plecat în mers repede spre Peking și că acolo neconștient sosesc trupe rusești, cu destinație pentru Peking.

Chinezii decapitați.

Cu data 20 l. c. n. se telegrafează din Shanghai, că după rapoarte din isvor chinezesc, încă trei înalți funcționari chinezi au fost decapitați, și anume: Hsiu-Tung, președintele administrației civile; Li-San, secretarul casei imperiale și Ji-Lien-Juan, membru în Cungli-Jamen (oficiul externelor). Cei dintău erau dușmanii ai străinilor, ear' al treilea prietinu acestora. Mai departe prințul Cing a aruncat în temniță pe generalul Jung-Lu. Împăratul și împărăteasa se află la distanță ca de 60 miluri de la Peking spre apus, unde sunt păziți de principele Thuan. Vice-regele Li-Hung-Ciang, prietinu Europeanilor, în curând are să plece în partea nordică a imperiului.

Lupta continuă.

Din Washington cu data 20 l. c. n. se depeșează:

„Consulatul japonez de aici cu data 19 l. c. a primit din Tokio următoarea telegramă: După intrarea trupelor aliate în Peking, armata chineză s'a retras în palatul împărătesc. O trupă japoneză a primit ordin, să find sub paza sa palatul, unde trupele chineze se apără cu îndârjire. Lupta continuă neîntrerupt. Tabăra japoneză se află la consulatul japonez; dar' cea mai mare parte a armatei japoneze este încuarterată prin satele din giurul Antigmen-ului.

Ziarului „Newyork Herald” i se raportează din Feking:

„In 13 l. c. n. Chinezii au bombardat palatele consulatelor în contra ordinului prințului Snig. In 14 August

dimeasta Rușii au luat în portă exterioră dinspre kingului, dar a doua poartă tut-o, neavând putere destulă, edificii consulatelor nici nu că trupele aliate sunt atât de și se credeau în primejdie extremă mai la orele 2 din zi au reușit liniștiți, când glasuri engleze se auziau în apropiere de poartă mai după două ore au putut să bată în oraș, după-ce adevărată larit garda chineză dela poartă șului.

Cu data 21 l. c. n. se telegrafează din Londra:

După o depeșă sosită din edificii consulatului au morți și 120 răniți în timpul fost impresurați. In cele din zile 2000 gloanțe au fost repara edificiului.

La ocuparea Pekingului cea mai însemnată au avut-nezii, cari la 1 oră după miezul au sdroit poarta de sus a orașului.

Din Petersburg cu data 20 se telegrafează, că foaia rusească publică o depeșă a amiralului Alexejev, trimisă c. n. din Tiencin peste Cifu:

„In 14 August, după o bombă de o și Rusia și celelalte trupe au ravalat în Peking, asvîrind poarta ostică a orașului. Lupta aliați și Chinezii se continuă.

Războiul buro-er

Cu data 19 l. c. se telegrafează din Londra:

După o depeșă din Cifu generalul de Wett n'a înaintat la Commandonek, de cât pentru da seamă de garnisoana engleză apără această trecătoare, fiind prea tare, generalul se îndreptă spre nord, urmărit de trupele lui Baden-Powell.

Ziarele din 19 l. c. publică o telegramă din Marques, după care generalul Wet ar fi făcut prizonier de Englezi și a luat 7 tunuri.

Lordul Robertt ar fi Middleburgul.

FOIȚA TRIBUNEI POPORULUI.

„CONVINGERI ȘTIINȚIFICE”.

III.

Altă greșeală capitală a glosarului, care va induce în eroare pe străini în-deosebi, consistă în aceea, că vorbe întrebuite pe o întindere mai mare ori chiar în tot Bănătul sunt notate ca folosite numai într'o comună sau două; și dimpotrivă, vorbe puțin folosite sunt arătate ca și când ar fi întrebuite peste tot ținutul Bănătului.

Exemple de categoria întâiu, adică vorbe notate mai mult drept curiosități (deși în realitate sunt cunoscute în tot Bănătul, unele și ceva mai depărtașor) sunt: abia, haida, haidăși, almintrenea, barabar, beda, boactăr, bôla, buhă, bucium, zac, zamă, foercol, flecătesc, gorgonesc, goznic, grohoteac, ici, cauc, copil (în înțeles de

băiat), cucuveauă, corastă, curauă, chită, cărticea, leneos, lăeși, leasă, mau, a se nădeși, năștat, nuculeș, peperig, pită, plătăgînă, podruș, pogodesc, porșle, pociumb, răcănel, salcă, străluc, sulfina, împistrit, înderăpt, vicodol, viorint, zviduesc, svărc, geană, jor, jigane etc. etc.

Exemple de categoria a doua, adică vorbe puțin folosite notate în glosar ca și foarte cunoscute în Bănăt sunt: alovină, băglamă, bunar, glob, gumilastru, klup, kidă, kindje, laintok, lekvar, maieș, mincelan, mătuoșiu, nat, nimbru, nșian, oboc, pocompoș, podvan, polejniță, pripaș, sfăcă, șlafank, șniță, sodava, sâr, vintzeler, vișinat, vizar etc.

Di profesor de la Lipsa înfățișează graiul bânățean atât de diferit de celelalte graiuri românesci, încât nici nu credea că țărarii din alie ținuturi se pot înțelege în limba lor cu cei din Bănăt. O și spune lămurit când scrie: Ich habe aus Transsilvanien stammende Lehrer getroffen, die mir versicherten, dass sie bei ihrer Ankunft in der banatischen Gemeinde gar oft nicht verstehen haben, was man zu ihnen sagte”. O informație așa de puțin precisă și banală o primește cineva de banul bun!...

In loc să se provoace dl W. la dascălii

noștri, mai corect ar fi fost să spună d. e. unde a auzit vorba cotofleant? ce i-s'a spus? și cine i-a spus-o mai întâiu? Aici însă pășrează o discreție, care nu cred că face onoare autorului. De două ori amintește pe „cotofleant”, împreună cu scriitorii români cari au falsificat vorba aceasta; era prin urmare cu atât mai ales datorica autorului să spună și aceea, că a primit-o de-a gata în Caransebeș de la profesorul român Iosif Bălan, care i-a comunicat că „cotofleant” este nemțescul Kartoffelpflanzer, nume de batjocură pentru neamț; dl W. nu știa de loc ce-i cotofleantul, că n'avea de unde, s'a mirat mult când l'a auzit, și imediat și a scos notițele, apoi l'a îndus cam cu graba sub forma „Kartoffelpflanze”.

În răspunsul acesta am dat, sper, dovezi, de ajuns nu numai despre superficialitatea și ușurința dlui Weigand când citează pe alții, ci și despre aceea, că studiul său „Dialectul bânățean” e atât de bogat în rășeciri, încât nu poate fi consultat ca isvor asupra graiului din Bănăt.

Recunoaștem, nu l' vorbă, cu toții, că dl profesor de la Lipsa e plin de zel și curaj; dar' regretăm, că n'are încă pregătirea necesară asupra dialectelor române, mai adâncite asupra dialectelor române,

adecă nu cunoaște destul limbile cari au influențat limba română timpuri mai vechi. Și în sfârșit în limba noastră, cum am văzut, nu intru atâtea, ca să fie scutit de erori de neiertat.

Nostimade.

Socoteală ovrelasă.

— Tati, ghimir a franc!
— Lupu, ce ai să faci tu cu franc!
— Vrei să mă duc la minagerie!
— Așa prost cum ești tu mo!
Pa-luchili di lemn la noi sunt dila.
— Erice ai văzut sunt mult.
Lupu ti chiamă pe tine
Boru ai zis că tu ești poro di ca.
Lupu, ce ai să mai vezi tu la minagerie!

Deposit mare de inbrăcăminte pentru
bărbați și copii

NEUMAN N. M.

in Arad colțul vis-à-vis de „CRUCEA ALBĂ“

Prețuri fixe.

Comande după măsură se execută solid și prompt.

4296 număr.

1900 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A borosjenői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Victoria“, takarékos és hitelintézet aradi cég, Sárosy István és Vank János borosjenői lakos végrehajthatóknak, Pántye Marjeczka, Pántye Mára és Pántye Moldován Anna borosjenői lakos végrehajtást szennvidő elleni 600 kor. 48 kor. és 200 kor. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte, minek folytán az aradi kir. trvszék a borosjenői kir. járásbíróság területén fekvő és a Borosjenő községi 28. sz. tkvkben A. I. 60—61/a és 1625. hrzi számú ingatlan 822 koronában megállapított kikiáltási árban az 1900. évi szeptember hó 7-ik napján délelőtti 10 órakor Borosjenőn a kir. járásbíróság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladatni u. m.:

1.) Ha a kikiáltási árban felül ígértet nem tétetik, az elárverezendő ingatlan a kikiáltási árban alól is el fog adatni.

2.) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 82 kor. 20 fl. készpénzben vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszter. rend. 8-ik §-ában kijelölt óvadékköpes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881 évi 60 t.-ez 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezésével kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. A vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben, és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérvény kapcsán az 1881. december 6-án 39425. I. M. sz. a. kelt rendeletében előírt módon a butyini kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál befizetni.

A bíróság a bánatpénzt az utolsó részletbe fogja be- számítani Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság telekkönyvi hatóságánál és Borosjenő, Sikula és Bokszeg községek előjáróságainál megtekinthetők.

Borosjenői kir. bíróság tkvi hatósága, 1900. július hó 13-án.

476 1—1

Bittó, kir. járásbíró.

Cel mai bun eroiu!

Insoțirea

CĂLȚUNARILOR din ARAD

Strada-Bisericei, Palatul Minorităților.

Singură în felul său ține în deposit numai fabrica
proprii sau gătește la comandă

ghete pentru dame și bărbați

cum și papuci pentru băieți și fete,
apoi ghetă comode și alte soiuri de încălțăminte.

**Toate acestea nu sunt lucruri de
fabrică, dar sunt mai ieftine și
mai bune.**

Comandă din afară se execută prompt și cu preț
moderate.

Trimitem și la casă ghetă de probă în ori-ce
dorit.

Aparat elastic pentru calcăie, invenția lui Löderer
capitan de honvezi ung. reg., aplicabil atât la ghetă
dame, cât și la ghetă pentru bărbați, se poate
numai dela noi.

Mare magazin de creme și lăcări în diferite culori.

484 1-

Prețuri ieftine de neerezut!

Cel mai mare magazin din Arad și provincie în confecțiuni
pentru dame

STERN N. A.

Arad, piața Andrássy.